

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Варна, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ ТО, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Въззивно гражданско дело № 20233100501903 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК.

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от „Водоснабдяване и канализация-Варна „ООД, ЕИК 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Прилеп“ 33, срещу решение №2417/03.07.2023г., постановено по гр.д. № 16435/2022 г. на ВРС, с което са отхвърлени предявените от въззивника срещу Г. И. И., ЕГН:***** с ***** с клиентски № ***** , искове с правно основание чл.422 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца заплащането на следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение №5511/19.08.2022г. по ч.гр.д. №11259/2022г. по описа на ВРС, дължими за ползвани и незаплатени ВиК услуги за обект, находящ се в ***** с клиентски № ***** , както следва: сумата от 725.92 лева, представляваща главница по абонатен №***** за периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от 119.03 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 725.92 лева, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане; сумата от 164.17 лева, представляваща главница по абонатен №***** за

периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от 24.90 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 164.17 лева, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението. Твърди се, че качеството на ответника на потребител произтича на основание чл.3 от Наредба 4/14.09.2004г. на МРРБ и чл.2, ал.1 от ОУ от собственическата му легитимация. Представената справка от АВ за вписана възбрана върху имота с длъжник ответника е достатъчна да установи качеството му на собственик. Отразените в справката факти не са оспорени от ответника, нито е проведено насрещно доказване, че за процесния период друго лице е титуляр на вещното право. Съгласно чл.82, ал.1 от ЗКИР съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, поради което вписаните в публичния регистър данни се ползват с достоверност, която в случая не е оспорена.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна, чрез особен представител, в който оспорва въззивната жалба и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Твърди, че по делото е останало недоказано ответникът да е собственик на имота, титуляр на партидата или да е адресно регистриран в имота.

В изпълнение на дадени от съда във въззивното производство указания по редовността на исковата молба е постъпила молба №26563/01.11.2023г. от въззивника, в която посочва, че служебната консумация е начислена поради невъзможност за отчитане на водомерите в хипотезата на чл.24, ал.3 от ОУ и чл.35, ал.4 от Наредба №4 от 2004г. на МРРБ, тъй като потребителят не е осигурил достъп до тях (неизпълнение на задължение по чл.5, ал.1, б.“а“ от ОУ и по чл.43, ал.1, т. 1 от Наредба №4 от 2004г. на МРРБ). Дружеството е начислявало средна консумация (т.нар. прогнозно количество) на вода в имота на основание чл.23, ал.2 и 3 от ОУ, като е съобразен броят обитатели в имота – един човек. Броят на обитатели е установен по сведения на живущи в сградата.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по искове с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД от “Водоснабдяване и канализация” ООД срещу Г. И. И. за приемане за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца заплащането на суми, за които е издадена заповед за изпълнение №5511/19.08.2022г. по ч.гр.д.

№11259/2022г. по описа на ВРС, дължими за ползвани и незаплатени ВиК услуги за обект, находящ се в ***** с клиентски № *****, както следва: сумата от 725.92 лева, представляваща главница по абонатен №***** за периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от 119.03 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 725.92 лева, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане; сумата от 164.17 лева, представляваща главница по абонатен №***** за периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от 24.90 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 164.17 лева, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане.

В исковата молба се излага, че ответникът е потребител на ВиК услуги за имот, находящ се в ***** с клиентски № *****, като същият е титуляр на партиди с абонатни №№***** и *****. Сумите били начислени служебно съгласно ОУ и Наредба №4/11.09.2004г. поради неосигурен достъп от абоната до измервателното устройство.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът, чрез назначения особен представител, е депозирал отговор на исковата молба, в който е изразено становище за неоснователност на иска. Сочи се, че липсват доказателства ответникът да е титуляр на процесните партиди, да има сключен договор с ищеца и да има адресна регистрация в обекта на потребление. Излага се, че не е посочено какво е месечното количество вода, което е начислявано служебно. Нямамо ангажирани доказателства относно броя на ползвателите в обекта. Липсвала покана за доброволно плащане, с която ответникът да е уведомен за наличие на задължения. Отправя се възражение за изтекла погасителна давност за вземанията, касаещи 2019г. по фактури с дати на издаване 11.06.2019г.; 08.07.2019г.; 06.08.2019г.; 13.09.2019г.; 03.10.2019г.; 06.11.2019г.; 04.12.2019г. Отправя се искане за отхвърляне на претенцията.

Съдът, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от фактическа страна следното:

Представени са Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор и Решение на ДКЕВР за одобряването им, както и Решение на ДКЕВР, с което е утвърдено изменението на цените на „ВиК“ООД – гр.Варна.

Представена е справка по лице от персоналната партида на ответника в СВ, от която се установява че през 2013г., 2020г., 2021г. са вписвани възбрани

върху **** на ***** спрямо длъжника Г. И. И..

Представено е извлечение от електронен карнет за абонатен №***** и ***** за периода от 2019г. - 2022г., в което като абонат е вписан ответникът Г. И. И.. От същото се установява, че за процесния период е начислявана служебна консумация поради неосигурен достъп.

Съгласно заключението по допуснатата в първата инстанция ССЕ общият размер на месечните задължения за ВиК услуги за периода 07.05.2019г. до 02.08.2020г. са както следва: по партида с абонатен №***** – 725.92 лева главница и 119.13 лева лихва и по партида с абонатен №***** – 164.17 лева главница и 24.90 лева лихва.

От заключението на допуснатата пред въззивната инстанция ССЕ се установява, че по данни от професионалния домоуправител на етажната собственост и съседни процесният обект е обитаван от двама души до м. 12/2021г., а от м.01/2022г. се начисляват разходи за един човек. Докато ВиК операторът е започнал начисляването на дължимата услуга за един обитател на обекта още от м.03/2020г. ССЕ констатира, че математически правилно са изчислени начислените количества по цените за ВиК услуга за съответния период при заложените изходни данни от един обитател. На база констатациите за действителния брой обитатели в имота, Общите условия и Наредба 4/11.04.2004г., ССЕ прави собствени изчисления при двама обитатели до 01.01.2022г. и един обитател на обекта след това, като в този вариант изчисленото количество ВиК услуга е 447,94 куб. метра на стойност 1434,22 лв., а лихвата към 16.08.2022г. е в размер на общо 216,98 лв.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда. Искът е предявен по реда на чл.415 от ГПК от заявителя срещу длъжника в преклузивния месечен срок от уведомяването му за връчване на заповедта по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, поради което се явява процесуално допустим.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания, като служебно се произнася в

хипотезите на нарушение на императивна правна норма.

Съгласно разпределението на доказателствената тежест в процеса, предвидено в разпоредбата на чл. 154 ГПК, в конкретния случай по предявения положителен установителен иск, в тежест на ищцовото дружество – въззивник в настоящото производство, е да докаже наличието на валидна облигационна връзка между него и ответника, наличие на предпоставките за начисляване на служебна консумация и правилно приложена методика за изчисление. При безспорната установеност на тези факти за ответника – въззиваем в настоящото производство, възниква тежест да докаже правоизключващите си възражения и фактите, които погасяват вземането.

Пасивната материална легитимация по иска съдът намира за доказана. Фактът, че процесният имот е водоснабден и присъединен към канализационната мрежа на града, не е спорен между страните. С присъединяването на процесния имот към водопреносната и канализационна мрежи, е възникнала валидна облигационна връзка по доставка на ВиК услуги с неговия собственик и допуснатите в него обитатели. Договорът е неформален и за сключването му не е необходима писмена форма.

Собственическата легитимация на ответника не е изрично оспорена в срока по чл.131 от ГПК. Същевременно събраните по делото косвени доказателства, че ответникът има адресна регистрация на адреса на водоснабдения имот, че същият е заявил вписването си като титуляр на процесните партии и че върху имота са наложени възбрани за негови задължения, в своята съвкупност обосновават единствения възможен извод, че ответникът има качеството на потребител на ВиК услуги за процесния имот. Задължение на ответника е да регистрира актуалния си настоящ адрес и да подаде заявление за смяна на титуляра на партията при промяна на обстоятелствата. Неизпълнението на тези задължения не следва да е източник на права за длъжника. Следва да се има предвид, че представената по делото справка от АВ е по персоналната партия на ответника, респективно съдържа данни единствено за притежаваните от него имоти. Различно би било, ако справката бе извлечена от имотния регистър, в който случай действително вписването на ответника като длъжник по възбраната не би било достатъчно за доказване на собственическа легитимация. Нещо повече ответникът не е оспорил доказателствената стойност на представената по делото справка от СВ. Липсва и проведено от ответника насрещно доказване, че трето лице е било собственик на имота през отчетния период. С оглед изложеното съдът намира, че по силата на пар. 1, т. 2 от ДР на ЗРВКУ, чл. 3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. и чл. 2, ал. 1 от ОУ на ВиК-Варна, ответникът има качеството на потребител на ВиК услуги за процесния период.

Съобразно разпоредбата на чл.11, ал.7 от ЗРВКУ одобрените от ДКЕВР

Общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги стават част от договорните отношения между страните "ex lege" в едномесечен срок от публикуването им. С оглед ноторно и служебно известния факт на публикуване на общите условия, следва да се приеме, че същите са влезли в сила по отношение на всички потребители на вода и ВиК услуги, включително спрямо въззиваемия.

Съгласно чл.24, ал.1 от Общите условия, потребителят е длъжен да осигурява свободен достъп на оператора за извършване на отчети на индивидуалните водомери. По силата на ал.3, при невъзможност за отчитане на водомерите поради отсъствие на потребителя, или негов представител, потребителят е длъжен да уточни с ВиК оператора извършване на отчитането в удобно време в срок не по-дълъг от една година от последното отчитане. Следователно простото оспорване на начислената служебна консумация в карнета не е достатъчно за опровергаване на доказателствената му стойност, при липса на данни за инициирана процедура по чл. 24, ал.3 от ОУ, за което задължение има потребителят. В случая липсват данни ответникът да е изпълнил това си задължение в рамките на процесния период от три години. Напротив за целия период е отчитано прогнозно количество поради неосигурен достъп. Възражения за нарушения при процедурите по отчитане и по удостоверяване на неосигурен достъп не са релевирани.

В хипотезите на отказано от потребителя съдействие, невъзможността да бъде отчетено с точност количеството потребени ВиК услуги налага да бъде начислена служебна консумация, определена съобразно предвидените в общите условия и Наредба № 4 от 14.09.2004 г. методики. Видно от заключението на ССЕ вземанията са изчислени математически точно съобразно приложимата методика, като са използвани най-благоприятните за потребителя изходни данни – за един обитател, вместо за действително регистрираните двама. С оглед изложеното главните искове се явяват доказани по основание и размер, доколкото не нахвърлят определените по собствени изчисления на вещото лице действително дължими размери.

Поради липса на заплащане на дължимите суми в сроковете по чл.31, ал.2 от Общите условия ответникът дължи заплащане и на мораторна лихва за забава върху всяко месечно плащане считано от съответния падеж, посочен в регулярно издаваните електронни фактури, до 16.08.2022г., която по изчисления на вещото лице е в размер на исковите суми.

Ответникът дължи и законната лихва върху съдебно признатото вземане за главница, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК – 18.08.2022г., до окончателното му изплащане.

С оглед формирания извод за основателност на предявените искове, подлежи на разглеждане релевираното от ответника възражение за давност. Приложимият за процесните периодични вземания срок на погасителна давност, съобразно правилата на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, както и съгласно установеното в ТР № 3/18.05.2012 г. по т.д. № 3/2011 г. на ОСГК на ВКС, е тригодишен, поради което вземанията с настъпил падеж преди 18.08.2019г. (три години преди датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК, откогато се счита предявен искът), са погасени по давност. Горното се отнася за вземанията по фактури, както следва: по аб. № ***** – по фактура №1150960227/ 11.06.2019г. с падеж 11.07.2019г. - 26.81 лева главница и 7.97 лева лихва и по фактура №1151089138/08.07.2019г. с падеж 07.08.2019г. – 69.56 лева главница и 20.15 лева лихва, а по аб. № ***** – фактура №1150960228/11.06.2019г. с падеж 11.07.2019г. – 10.73 лева главница и 3.19 лева лихви.

В обобщение исковете следва да бъдат уважени за сумата от 629.55 лева главница и 90.91 лева лихва по аб. № 11006647 и за сумата от 153.44 лева главница и 21.71 лева лихва по аб. №11006648, и съответно отхвърлени за разликата до предявените размери.

Поради частично несъвпадение в крайните изводи на двете инстанции, обжалваното решение следва да бъде отменено за приетите за доказани вземания и вместо него бъде постановено друго, с което исковете бъдат уважени до посочените размери, а в останалата част решението следва да бъде потвърдено, макар и по различни от изложените съображения.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на въззивника следва да бъдат присъдени сторените в производството разноси съразмерно с уважената част от иска в размер на 64.96 лева от общо 75 лева за заповедното производство (д.т. и ю.к. възнаграждение), 757.88 лева от общо 875 лева за първа инстанция (д.т., ю.к. възнаграждение, депозит за експертиза и особен представител) и 570.49 лева от общо 658.66 лева за въззивна инстанция (д.т., ю.к. възнаграждение, депозит за експертиза и особен представител).

Мотивиран от изложеното, съставът на ВОС,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №2417/03.07.2023г., постановено по гр.д. № 16435/2022 г. на ВРС, в частта, с която предявените от „Водоснабдяване и канализация-Варна“ ООД срещу Г. И. И., ЕГН:***** искове с правно основание чл.422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, са отхвърлени за сумата от 629.55 лева главница и 90.91 лева лихва по аб. №11006647 и за

сумата от 153.44 лева главница и 21.71 лева лихва по аб. №11006648 и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Г. И. И., ЕГН:***** с адрес *****, дължи на „Водоснабдяване и канализация-Варна“ ООД, ЕИК 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. “Прилеп“ 33, следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение №5511/19.08.2022г. по ч.гр.д. №11259/2022г. по описа на ВРС, дължими за ползвани и незаплатени ВиК услуги за обект, находящ се в ***** с клиентски № *****, както следва: сумата от **629.55 лева**, представляваща главница по абонатен №***** за периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от **90.91 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата от 629.55 лева, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане; сумата от **153.44 лева**, представляваща главница по абонатен №***** за периода 07.05.2019г. до 02.08.2022г.; сумата от **21.71 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата, дължима за периода 11.07.2019г. до 16.08.2022г., ведно със законната лихва забава върху главницата от 153.44 лева, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 18.08.2022г. до окончателното изплащане, на основание чл.422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА решение №2417/03.07.2023г., постановено по гр.д. № 16435/2022 г. на ВРС в останалата му част.

ОСЪЖДА Г. И. И., ЕГН:***** с адрес *****, да заплати на „Водоснабдяване и канализация-Варна“ ООД, ЕИК 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. “Прилеп“ 33, сторените в производството разноски в размер на **64.96 лева** за заповедното производство по ч.гр.д. №11259/2022г. на ВРС, **757.88 лева** за първа инстанция и **570.49 лева** за въззивна инстанция, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____